

Usk^omaton

3/2023

Vapaa Ajattelijä

ENTÄ JOS ET KYKENE ILMAISEMAAN ITSENÄISESTI TAHTOASI?
USKONNOTON PUHUJA KOHTAA ILOA, SURUA JA RAKKAUTTA
TÄHTITIETEILIJÄ ESKO VALTAOJA: MAAILMANLOPPU PERUTTU

RAAMATTUA EI OLE OLEMASSA

Ville Mäkipelto & Paavo Huotari: *Sensuroitu. Raamatun muutosten vaiettu historia*. Otava, 2023.

RISTO K. JÄRVINEN

Raamatun kertomukset ovat usein tuttuja niillekin, joita uskonto ei kiinnosta. Kautta aikojen raamatunlauseita on valjastettu politiikan ja valkankäytön perusteiksi. Moni uskoo, että pyhä kirja on kiveen hakattua, muuttumatonta Jumalan sanaa. Ville Mäkipelto ja Paavo Huotari osoittavat teoksessaan, että oikeasti Raamattu on muovautunut jatkuvasti kirjuriensa käsissä.

Kirjurit tekivät virheitä ja muokkasivat tekstejä tarkoituksensa mukaan. Esimerkiksi monijumalaisuutta sensuroitiin ja naisten asemaa häivyttiin. Kertomuksia Jeesuksesta hiottiin kohti oikeana pidettyä oppia. Lisäksi Raamattu muuttuu aina, kun sitä käännetään uusille kielille. Mitään muuttumatonta pyhää tekstiä ei koskaan ole ollut olemassakaan. Voidaan sanoa, että Raamattua ei ole olemassa.

Yhdestäkään Uuden testamentin kirjasta ei ole säilynyt alkuperäiskappaleita. Jeesuksen elämästä ja hänen seuraajistaan kertovat kirjoitukset ovat säilyneet vain kopioiden kopioina. Monien Uuden testamentin yksittäisten kirjojen

taustalla on useassa vaiheessa tehtyä toimitustyötä. Osa tästä työstä paljastuu säilyneitä käsikirjoituksia vertailemalla. Esimerkiksi Markuksen evankeliumista on olemassa useita vaihtoehtoisia loppuja. Jokainen kopiointikerta tarjosi mahdollisuuden tekstin päivittämiseen tai tahalliseen muuttamiseen.

Raamatussa on kohtia, joissa erikseen kielletään tekemästä muutoksia sen sisältämiin teksteihin. ”Käskyn olemassaolo itsessään paljastaa, että tällaisia muutoksia tehtiin”, Mäkipelto ja Huotari huomauttavat. Ironista kyllä, tutkijoiden mukaan kyseinen kielto itsessään on todennäköisesti lisätty tekstiin myöhemmin. Raamatun kirjurit eivät todellakaan olleet mitään mekaanisia kopioitsijoita, vaan he osallistuiivat teologiseen tuotekehittelyyn.

Käsikirjoitusten välisiä eroja kommentoidessaan kristityt toteavat ajoittain, etteivät erot isossa kuvassa haasta kristillistä oppia tai ettei niillä ole väliä tärkeimpien uskonkohtien kannalta. Mäkipelto ja Huotari kuitenkin osoittavat, että Raamatun tekstikriittiset muutokset koskevat myös uskonnon keskeisiä opinkohtia, esimerkiksi neitseestä syntymistä. Sikiäminen pyhästä hengestä on nähty ihmeenä, joka alleviivaa Jeesuksen pyhyttä ja Jumalan tulemistä ihmiseksi. Siihen nähden, mikä merkitys tällä on ollut kristinuskossa, onkin kirjoittajien mukaan yllättävää, ettei sitä mainita muualla kuin Matteuksen ja Luukkaan evankeliumeissa.

Edes Paavali ei mainitse sanallakaan Jeesuksen neitseestäsyntymistä. Koska Paavalin kirjeet ovat Uuden testamentin varhaisinta aineistoa vuosilta 50-64, on mahdollista, että tulkinta Jeesuksen neitseestäsyntymisestä on kehittynyt vasta tulevana vuosina tai sitten kyseessä on kilpaileva traditio.

Homoseksuaalisuus tuli Raamattuun vasta 1940-luvulla

Heteronormisuutta korostavat kristityt pohjaavat käsityksensä muutamien

raamatunjakeiden tulkintaan. Ainakin kahdessa tapauksessa tällainen tulkinta on vääristänyt käytössä olevia raamatunkäännöksiä. Nimittäin käsite ”homoseksuaalisuus” ilmestyi Raamattuun – kahteen kohtaan – vasta 1940-luvulla, kun amerikkalaiset kääntäjät päättivät sen sinne lisätä. Suomessa konservatiivisen *Raamattu kansalle* -käännöksen tekijät seurasivat amerikkalaisten kollegojensa linjaa.

Samalla kun kirkko on tuskaillut seksuaalietiikkansa kanssa, Raamatun seksikannanotot ovat muuttuneet monta kertaa kääntäjien käsissä. Tätä asiaa tarkastellessa on Mäkipellon ja Huotarin mukaan erityisen kyseenalaista, että kirkolliskokousedustajat tai konservatiivipoliitikot vetoavat puheenvuoroissaan muuttumattomaan Jumalan sanaan. ”Raamattu on alusta loppuun ihmisten käsissä muovautunut ja tulkittu teos. Muuttumattomuuden idea kumpuaa ennemminkin joiden-

kin ihmisten asenteista kuin teksteistä itsestään.”

Kirjoittajat korostavat, ettei muinainen Raamatun teksti ole mitään mieltä nykyajan ilmiöistä, vaan uskonnollinen yhteisö laittaa sen omilla tulkinnoillaan ottamaan kantaa asioihin. Siksi myös vastuu näistä tulkinnoista on aina yhteisöllillä ja yksilöillä. Vastuuta ei voi paeta toteamalla ”minähän vain noudatan Raamattua”.

Ville Mäkipelto on psykologi ja teologian tohtori. Paavo Huotari on väitöskirjantutkija ja Raamatun moniäänisestä tekstihistoriasta innostunut evankelis-luterilaisen kirkon pappi. He ovat työskennelleet yhdessä tutkijoina Helsingin yliopiston huippuyksikössä, jossa tutkittiin muutoksia pyhissä teksteissä. Kirjassa esitellyt tulokset perustuvat tieteelliseen eksegeettiseen tutkimukseen. Hieno ja rohkea kirja teologeilta!

Codex Vaticanus on vanhin, arvokkain ja parhaiten säilynyt Raamatun käsikirjoitus. Se on kirjoitettu 300-luvun alussa ja sitä on säilytetty vuodesta 1448 Vatikaanin kirjastossa, mistä se on saanut nimensä. Lähde: Wikimedia Commons.

Vapaa-ajattelijat

Vapaa-ajattelijain liitto on uskonnottomien

- edunvalvonta- ja ihmisoikeusjärjestö
- maallisen tapakulttuurin edistäjä
- maailmankatsomuksellinen foorumi

🌐 vapaa-ajattelijat.fi

✉ val@vapaa-ajattelijat.fi

☎ 050-468 5332